

Въ България можешъ да развѣнчаешъ единъ художникъ, за да се помъчишъ да заемешъ неговото мѣсто.

Въ България всички ще ти ржкоплѣщатъ да докажешъ, че идеитъ у Ботйова не сж негови самостоятелни идеи; че като поетъ на идеята отначало, ей — далече въ забравенитъ години на неговия животъ, е имало нѣщо, но сетнѣ талантътъ му измѣнилъ; че никакво художество не се срѣща изъ поезията на българския поетъ, и че... останалото е кражба.

Докажи всичко това съ гузната съвѣстъ на пиратъ, пакъ се оттегли — лѣгни, почивай и сънувай.

Но какво ще сънувашъ? — Ще сънувашъ, че си великъ поетъ и дребенъ човѣкъ...

литература: не е ли то чиста кражба отъ Гете? Въ „Жалби турка“ ще срѣщнете ето що:

Ти зналъ-ли дикій край подъ знойними лучами
Гдѣ роши и луга поблекше цвѣтуть...
Тамъ стонетъ човѣкъ отъ рабства и цѣпей!...
Другъ! Этотъ край — моя отчизна!...

Пѣсенъта на Миньонъ въ романа „Ученическитъ години на Вилхелмъ Мейстеръ“ е позната:

Ти знаешъ ли край, гдѣ лимонния роши цвѣтуть,
Гдѣ въ тѣмнихъ листахъ померанецъ, какъ золото, рдѣтъ...

Ти знаешъ ли домъ? Позолотою яркой блестя,
На лѣгкихъ колоннахъ въздигається пишна зала...

Ти знаешъ ли гору? Тамъ въ тучахъ тропинка видна...

Ти знаешъ ту гору? Туда би съ тобой и т. н.

Разликата не е малка и при очевидната прилика между нѣкои сентенции: у Гете говори момиче, а у Лермонтова дрътъ мжжъ. Но г. Славейковъ би обралъ лавритъ, ако излѣзе и въ Русия съ сжщия куражъ, който има въ България!